

[Niels Helveg Petersen]

Sikkerhedspolitikken i den forløbne samling har jo været præget af vedtagelsen af en række dagsordener. En del af dem har regeringen undladt at stemme til. For det radikale venstre er det ikke noget mål i sig selv at bringe en regering i mindretal på sikkerhedspolitiske spørgsmål. Vi har andre mål med vor standpunkttagen. Vi ønsker, at Danmark skal spille en aktiv rolle i kredsen af vesteuropæiske lande, der arbejder for forhandlinger om nedrustning og afspænding og imod et våbenkapløb især på a-våbneområdet. Det er den linje, vi har fulgt, og det er den linje, vi stadig vil følge.

Om en enkelt afstemning, den om de kemiske våben, synes jeg der er en helt særlig situation. Danmark er imod oplagring af kemiske våben i Vesteuropa – og med Danmark mener jeg både regering og opposition. Det er overordentlig beklageligt, at det ikke i en sag som denne, hvor der i selve realiteten er enighed, kunne lade sig gøre at nå til et fælles standpunkt, og jeg beklager, at regeringen ikke stemte for denne dagsorden. Der er andre tilfælde, hvor jeg har kunnet forstå det ud fra de synspunkter, som er regeringens, men i denne sag forstår jeg det ikke. Det ville have givet den danske stemme i diskussionen større vægt, hvis vi havde stået sammen om standpunktet.

Indenrigspolitisk befandt vi os på dette tidspunkt sidste år endnu i en uafklaret situation for så vidt angik skattereformen. Der var på det tidspunkt ikke indgået et skatteforlig. Det skete et par uger efter folketingets hjemsendelse. Med indgåelse af skatteforliget og den efterfølgende gennemførelse af skattereformen har det radikale venstre nået et for os overordentlig vigtigt mål, som er en omfattende skattereform gennemført på et bredt grundlag.

Det er en reform. Det er ikke en tilfældig enighed om nogle tekniske detaljer, men en egentlig reform, der samlet tilvejebringer et nyt og bedre skattesystem, som nedsætter marginalskatten for alle grupper, mindsker tilskyndelsen til at stifte gæld, forøger tilskyndelsen til at spare op, gør det mere attraktivt at investere aktivt fremfor passivt, inddrager nye områder under beskatning, fonde, foreninger og kursgevinster, og sidst, men ikke mindst indebærer en meget betydelig og væsentlig forbedring af børnefamiliernes vilkår.

Skattereformen er således i sig selv en meget væsentlig reform, men den er det også politisk i hvert fald i to henseender. Den viser, at på trods af megen uenighed om i virkeligheden langt mindre sager – og vi har jo da haft sager, som vi har været stærkt uenige om, også i den forløbne samling – så er det, når det kommer til stykket, muligt også i de største sager, der angår dette samfunds fremtidige fordelingspolitik, at nå til enighed. Og det er en fantastisk god kommentar til, for ikke at sige dementi af, den megen tale om skævhed i fordelingspolitikken, at det kunne lykkes folketinget bredt at blive enige om retningslinjerne for den kommende fordelingspolitik; for det er, hvad skattereformen betyder.

Skattereformen har også betydning i en anden henseende. Uanset farve og sammensætning af fremtidige regeringer i de kommende år vil skattereformen stå. Den vil være gældende i sine principper i en lang årække, også under andre flertalskonstellationer, og det er med til at sikre stabilitet i dansk politik i sin helhed.

På en række lovgivningsområder har der i samlingens løb været et temmelig frodigt, undertiden da også muntert, politisk arbejde, hvor flertal er blevet dannet på mange forskellige måder. Det er nu engang vilkårene under mindretalsregeringer. Det har selvfølgelig for en regering sine svage sider, og det tror jeg alle her udmærket kan sætte sig ind i, men ud fra demokratiske synspunkter er det en fordel. Det er en fordel, at fornuftige, ordentlige forslag kan gennemføres i et parlament, ganske uanset hvilket parti der fremsætter forslaget. Der er, om jeg så må sige, plads til alle, der vil.

På det grundlag er der i folketingssamlingen gennemført et omfattende lovarbejde med meget betydelige forbedringer, ikke mindst på miljøområdet, også på det socialpolitiske område, kulturområdet, uddannelsesområdet og på det kommunale område, hvor vi dels har aftalt rammerne for den kommunale økonomi i to år frem, dels og nok så væsentligt gennemfører et fuldstændigt nyt finansieringssystem for kommunerne.

Derudover er der gennemført vigtig ny lovgivning både for landbrug, fiskeri og industri. Tidligere ordførere har muntert sig med at diskutere, hvem der har æren af alle de forbedringer, der er sket. Jeg vil i al be-